MOHD. AMIN BIN ABDULLAH @ KANAPERAN A/L RAMADASS

lwn.

PENDAKWA RAYA

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR
DATO' SYED AHMAD IDID H.
[PERMOHONAN JENAYAH NO: 44-45-1994]
14 NOVEMBER 1994

PROSEDUR JENAYAH: *Perbicaraan - Permohonan untuk perbicaraan de novo - Majisteret bertukar jawatan dan menjadi Timbalan Pendakwa Raya sebelum kes didengar sepenuhnya - Sambung bicara - Samada kes patut disambung bicara oleh Majisteret lain - Samada kes patut dibicara de novo - Kanun Prosedur Jenayah s. 261.*

Permohonan usul ini dibuat oleh tertuduh kedua dalam kes tangkap E82-1-92 dan E82-2-92 Mahkamah Majisteret Kuala Lumpur supaya kes tersebut dibicarakan *de novo*. Fakta kes menunjukkan bahawa puan Majisteret yang mendengar kes tersebut, sebelum sempat mendengar kes itu sepenuhnya, telah ditukarkan jawatannya sebanyak dua kali. Kali pertama beliau ditukarkan ke Bahagian Guaman, Jabatan Peguam Negara dan kali kedua ke Jabatan yang sama sebagai Timbalan Pendakwa Raya. Dalam permohonannya ini pemohon berhujah bahawa perubahan kedudukan Puan Majisteret kepada Timbalan Pendakwa Raya menjadikan beliau tidak lagi sesuai bagi menyambung tugas sebagai Majisteret dan dengan itu kes tersebut perlulah diden*gar de novo.* Pendakwa Raya membantah atas alasan, antara lain, bahawa perbicaraan *de novo* akan mengakibatkan ketidakadilan yang serius kepada tertuduh pertama, yang telah ditahan dibawah reman sejak 24 Januari 1992, dan bahawa ianya akan membazirkan masa, tenaga dan perbelanjaan semua pihak. Tidak dinafikan bahawa pada ketika permohonan dibuat, seramai 100 orang saksi, termasuk 24 saksi bagi pihak tertuduh pertama dan pemohon, telah pun memberikan keterangan dan sebanyak 145 eksibit telah dikemukakan.

Di hadapan Yang Arif Hakim, isu penting yang timbul ialah samada Puan Majisteret berkenaan, setelah menjadi Timbalan Pendakwa Raya, patut berhenti dari membicarakan tertuduh, dan jika ya, samada perbicaraan tersebut patut didengar *de novo* atau pun disambung bicara oleh Majisteret yang lain selaras dengan peruntukan s. 261 Kanun Prosedur Jenayah.

Diputuskan:

[1] Dalam kes-kes seperti ini, seorang Majisteret lain boleh dan patut dibenarkan mengambilalih perbicaraan selaras dengan peruntukan s. 261 Kanun Prosedur Jenayah jika keterangan, setakat yang dirakamkan, adalah lebih kurang resmi atau tidak menimbulkan kontroversi dan di mana kebolehpercayaan saksi-saksi penting tidak dipersoalkan. Dalam kes ini fakta menunjukkan bahawa, dalam perbicaraan di Mahkamah Majisteret, pemohon telah memohon untuk mencabar kebolehpercayaan tertuduh pertama dan saksi SB3 manakala Timbalan Pendakwa Raya pula telah memohon untuk mencabar kebolehpercayaan pemohon serta saksi SB13, SB17 dan SB19. Oleh itu perlantikan seorang Majisteret lain untuk menyambung bicara kes ini adalah tidak sesuai. Di samping itu terlalu ramai saksi telah pun memberi keterangan. Puan Majisteret berkenaan juga telah menonton pita video yang dikemukakan dan telah mendengar bukti-bukti lain dari mana seorang Majisteret baru yang menyambung bicara tidak akan tahu atau faham atau "berasa" apa yang telah berlalu.

[2] Mahkamah tidak bersetuju dengan hujah bahawa oleh kerana terdapatnya pertukaran pegawai-pegawai di antara kedua-dua Jabatan Kehakiman dan Perundangan maka seseorang boleh melaksanakan kedua-dua fungsi secara serentak. Adalah tidak perlu bagi Timbalan

Pendakwa Raya yang tugas-tugasnya bertentangan daripada Presiden atau Majisteret dan yang mempunyai peluang secara lansung terhadap kertas-kertas penyiasatan kes-kes jenayah, untuk terus menyambung perbicaraan yang telah separuh didengar oleh beliau.

[3] Setelah mengambil kira semua faktor yang berkaitan, Mahkamah lebih cenderung kepada kehendak untuk menyelamatkan perbicaraan yang mana merupakan prioriti utama pihak-pihak yang terlibat. Oleh hal yang demikian adalah dicadangkan supaya Puan Fadzillah Begum, Puan Majisteret berkenaan, segera ditukar balik ke Jabatan Kehakiman untuk meneruskan kes-kes yang dimaksudkan dalam permohonan ini untuk mendengar kes-kes tersebut sepenuhnya. Jika pertukaran balik ini tidak dapat diselenggarakan dalam masa dua minggu, iatu jika Puan Fadzillah Begum tidak kembali bertugas sebagai Majisteret sebelum 30 November 1994, maka permohonan usul ini dengan sendirinya diluluskan dan kes-kes tersebut akan dibicarakan secara *de novo* oleh seorang Majisteret yang lain.

Per Curiam

Majisteret-Majisteret dan Hakim Mahkamah Sesyen mestilah lebih peka untuk menyelesaikan kesemua kes-kes dalam Mahkamah masing-masing dan mempunyai kemahiran dalam pengurusan untuk mengatur semua perbicaraan dikendalikan sekaligus iaitu berterusan atau paling tinggi dalam dua peringkat dan selesai dan peringkat kedua hendaklah diadakan dalam tmepoh tidak lebih dari dua bulan selepas selesai peringkat pertama.

[Perintah seperti keputusan]

Kes-kes yang dirujuk
Public Prosecutor v. Kulasingam [1974] 2 MLJ 26 ***(dibezakan)***
Oh Keng Seng v. Public Prosecutor [1976] 1 MLJ 143 ***(dibezakan)***
Khageswar Satapathy v. Govinda Chandra Navak & Ors. [1973] Cri LJ 739 ***(dirujuk)***
Metropolitan Properties Co. Ltd. v. Lannon [1969] 1 QB 577 ***(dirujuk)***
Marzuki bin Mokthar v. Public Prosecutor [1981] 2 MLJ 155 ***(dibezakan)***
Mohamed Idris bin Haji Mohd Said v. Rex [1949] MLJ 31 ***(dirujuk)***
Teay Wah Cheong v. Public Prosecutor [1964] MLJ 21 ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk
Kanun Keseksaan, ss. 34, 182, 500
Kanun Prosedur Jenayah. s. 261, s. 307(l) , 424(l)
Sedition Act, 1948, s. 4(l)(b)

Bagi pihak pemohon - Karpal Singh, T/n. Karpal Singh & Co.
Bagi pihak responden - Wong Kian Kheong, TPP

ALASAN PENGHAKIMAN

Syed Ahmad Idid H:
Permohonan telah dibuat supaya suatu perintah dikeluarkan untuk kes tangkap no. E82-1-92 dan E82-2-92 di Mahkamah Majistret Kuala Lumpur dibicarakan semula (*de novo*). Pihak responden pula sebut dua kes tambahan iaitu E83-83-92 dan E83-84-92.

Fakta-Fakta

2(a). Dari keterangan yang diberi adalah jelas bahawa Puan Fadzillah Begum bte Abdul Ghani mendengar lanjutan kes E82-1-92 dan E82-2-92 yang dimaksudkan selepas seorang Majistret lain telah ditukar keluar. Perbicaraan di hadapan Majistret pertama itu telah bermula sejak 13 April 1992 dan 34 orang saksi pendakwa telah memberi keterangan dan **77** exhibit dikemukakan oleh kedua-dua pihak pendakwa dan pembelaan sehingga 1

Disember 1992. Diantara saksi yang telah memberi keterangan setakat itu adalah SP4 Dr. Chow Shui Tse dari Institut Sains dan Perubatan Forensik Singapura, (keterangan pakar berkenaan ujian Asid Dioksiribonuklei (Deoxyribonucleic Acid) dan Professor Dr. Masatsugu Hastismoto dari Kolej Pergigian Tokyo Jepun (keterangan pakar berkenaan pita-pita video).

2(b). Apabila Puan Fadzillah Begum mengambil alih kes ini dibawah peruntukan s. 261 Kanun Prosedur Jenayah, pemohon juga telah memohon (11 Januari 1993) kepada Puan Majistret Fadzillah Begum untuk satu perbicaraan *de novo*. Tertuduh pertama dan pihak pendakwa membantah dan dengan itu Puan Fadzillah Begum buat keputusan pada 12 Januari 1993 untuk menolak permohonan dan meneruskan perbicaraan.

2(c). Berikutan itu, perbicaraan di hadapan Puan Fadzillah Begum telah diteruskan sehingga 17 Mei 1993 apabila pendakwaan menutup kes. Pada masa itu, pendakwaan telah memanggil 72 orang saksi yang memberi keterangan dan sebanyak 90 exhibit telah dikemukakan (oleh pendakwa dan pembela). Dari dalam perbicaraan itu, exhibit-exhibit video P6, P10, Pll, P12 dan P13 telah ditunjuk dan ditonton oleh pihak-pihak yang berkenaan dan Mahkamah juga telah mendengar exhibit P22 sebuah pita keset.

2(d). Kesemua itu diikuti oleh penghujahan panjang lebar oleh semua pihak di hadapan Puan Majistret dan pada 16 Jun 1993 Puan Majistret membuat keputusan bahawa pihak Pendakwa telah membuktikan kes *prima facie* terhadap kedua-dua tertuduh pertama (Mary Anne) dan tertuduh kedua (Kanaperan a/l Ramadass atau pemohon hari ini) untuk kesemua 14 pertuduhan di bawah s. 500 Kanun Keseksaan:

2(e). Puan Fadzillah Begum juga mendapati keterangan pihak pendakwa berjaya membukti laporan-laporan polis yang palsu telah dibuat oleh tertuduh pertama dan pemohon bagi mencapai niat bersama mereka. Dengan demikian, Majistret Puan Fadzillah Begum telah meminda dua pertuduhan yang asal terhadap tertuduh pertama dan pemohon setiap seorang kepada dua pertuduhan di bawah s. 182 Kanun Keseksaan dibaca bersama dengan s. 34 Kanun Keseksaan. Dan apabila kes disambung semula pada 1 Julai 1993, Peguambela Encik Valthylingam bagi pihak pemohon telah tarik diri dari Mahkamah dan Encik Karpal Singh mulai mewakilinya pada 5 Julai 1993.

2(f). Pada 1 Ogos 1993 Puan Majistret Fadzillah Begum ditukarkan ke Bahagian Guaman, Jabatan Peguam Negara. YAA Hakim Besar Malaya tiada halangan untuk "Cik Fadzillah Begum menyambung bicara kes yang berkenaan." Pada 3 Disember 1993 pemohon minta supaya Puan Fadzillah Begum tidak meneruskan sambungbicara kerana jawatannya yang baru itu dan atas alasan yang sama minta supaya kesnya dibicara *de novo*. Satu lagi wabak penghujahan panjang lebar telah dibuat dan Puan Fadzillah Begum menolak permohonan itu pada 4 Disember 1993. Pada 7 Disember 1993, atas permohonan pemohon, YA Tuan Hakim Mahkamah Tinggi (YA Dato' Abdul Aziz bin Mohamad) selepas mendengar bantahan awal ("preliminary objection") telah ambil keputusan tidak menyemak keputusan Puan Majistret. Kes telah sambung semula dan kedua-dua tertuduh pertama dan kedua memilih untuk memberi keterangan bersumpah dan tertuduh pertama memanggil 14 orang saksi dan tertuduh kedua (iatu pemohon di sini) telah memanggil 10 orang saksi dan masih belum menutup kes pembelaannya.

2(g). Dalam perbicaraan di Mahkamah Majistret, pemohon telah memohon untuk mencabar kebolehpercayaan tertuduh pertama dan saksi SB3 manakala Timbalan Pendakwa Raya telah memohon untuk mencabar kebolehpercayaan pemohon, saksi SB13, SB17 dan SB19.

2(h). Pada 1 Julai 1994 Puan Fadzillah Begum telah ditukarkan menjadi Timbalan Pendakwa Raya, Unit Pendakwaan di Negeri Sarawak. Dan pada 12 Ogos 1994 pemohon memohon supaya Puan Fadzillah Begum tidak meneruskan sambungbicara kesnya dan sebaliknya kes di Mahkamah Majistret ini dibicara *de novo*. Sekali lagi dengan bantahan dari tertuduh pertama dan pihak pendakwa dan selepas mendengar penghujahan yang panjang lebar dari semua pihak, Puan Fadzillah Begum menolak permohonan itu pada 13 Ogos 1994.

2(i). Pemohon terus membuat permohonan ini kepada Mahkamah Tinggi. Fakta-fakta di atas jelas dari (a) affidavit yang diikrarkan oleh Encik Karpal Singh dan (b) affidavit jawapan oleh Encik Wong Kian Kheong. Kedua-dua diterima bulat-mulat oleh kerana Kaunsel bagi pihak pemohon dan bagi pihak Pendakwa Raya responden telah mengaku apa yang disebut itu adalah benar dan mereka tidak langsung mempertikaikan kandungan tersebut.

Nasihat mempersembahkan usul

Apabila permohonan mula didengar, Encik Karpal Singh memberitahu beliau telah dinasihat untuk memfailkan notis usul ini dan telah membuat demikian.

Perkara-perkara diutarakan oleh Pendakwa Raya

Terlebih dahulu iaitu sebelum saya bincang prinsip-prinsip undang-undang mengenai permohonan ini saya ingin utarakan beberapa perkara yang dibangkitkan oleh tuan Timbalan Pendakwa Raya iaitu:

(a) Tertuduh pertama telah ditahan di bawah reman sementara menunggu penyelesaian kes tersebut dari 24 Januari 1992 hingga 17 Januari 1994, yakni beliau telah menjalani reman selama hampir-hampir 2 tahun. Seandainya kes tersebut dibicara *de novo*, ini akan mengakibatkan satu ketidakadilan yang serius (serious injustice) kepada tertuduh pertama kerana beliau mempunyai hak agar kes tersebut diselesaikan dengan secepat mungkin;

(b) Tertuduh pertama telah menutup kes pembelaan beliau dan satu perbicaraan *de novo* pada tahap prosiding yang lewat ini adalah bercanggah dengan keadilan dan kepentingan tertuduh pertama;

(c) Perbicaraan *de novo* kes tersebut akan membazirkan banyak masa, tenaga dan perbelanjaan semua pihak kerana sebab-sebab yang berikut:

(i) kesemua pihak telah memanggil seramai 100 orang saksi pendakwa dan pembela;

(ii) sebanyak 145 ekshibit telah dikemukakan oleh keduadua pihak pendakwa dan pembelaan;

(iii) dua orang saksi SP4 dan SP7 adalah saksi-saksi pakar dari luar negeri (sila lihat perenggan 17 dan 18 afidavit jawapan);

(iv) adalah difahamkan bahawa saksi-saksi pendakwa SP14 (Dr. Lee Way Seah), SP21 (Dr. Norain Karim) dan SP22 (Penolong Penguasa Polis Sun Teoh Tia) telah berlepas ke England untuk pengajian lanjutan; juga difahamkan saksi pendakwa SP24 (Dr. Zaw Win) 'telah balik ke negara asal beliau di Myanmar selepas tamat kontrak perkhidmatan beliau di Fakulti Perubatan, Universiti Malaya, Kuala Lumpur; dan

(vi) selain daripada saksi-saksi pendakwa SP4, SP7, SP14. SP21, SP22 dan SP24 yang berada di luar negeri, terdapat seramai 69 orang saksi pendakwa dan pembela yang tinggal dan/atau bekerja di luar Kuala Lumpur;

(d) Adalah dihujah dengan sekeras-kerasnya babawa Puan Fadzillah Begum diberi peluang meneruskan perbicaraan kes tersebut kerana beliau;

(i) telah melihat tingkah laku (demeanour) dan mendengar keterangan kebanyakan saksi pendakwa dan kesemua saksi pembela sehingga kini;

(ii) juga telah mendengar permohonan daripada pemohon dan pihak pendakwa untuk mencabar kebolehpercayaan 6 orang saksi (sila lihat perenggan 44 afidavit jawapan).

Dengan itu tuan Timbalan Pendakwa Raya berpendapat bahawa Puan Fadzillah Begum merupakan orang yang paling baik untuk meneruskan perbicaraan kes tersebut.

Isu-isu berbangkit termasuk

Isu Pertama

(a) Adakah keadaan terdapat apabila seorang Majistret ditukar dan kes didengar berterusan oleh seorang Majistret lain itu sesuai? Perkara ini muncul apabila Majistret awal telah mendengar kes di Mahkamah Rendah mulai 13 April 1992 sehingga I Disember 1992 pada mana Majistret itu ditukarkan ke Biro Bantuan Guaman dan Puan Fadzillah Begum ambil alih. Kes yang saya fikirkan relevant ialah *Public Prosecutor v. Kulasingam* [1974] 2 MLJ 26 dimana Majistret yang bijaksana yang pada awalnya mendengar kes ini telah ditukarkan sebagai Timbalan Pendakwa Raya. Beliau telah mendengar kes pendakwaan dan telah memanggil pembelaan dan seorang saksi pembela telah memberi keterangan. Selepas itu, Majistret yang sama memerintahkan supaya kes didengar *de novo*. Bila kes itu timbul di hadapan Majistret, Timbalan Pendakwa Raya mencadangkan agar kes disambung di bawah s. 261 Kanun Prosedur Jenayah. Peguambela membantah dan seterusnya memohon satu perintah larangan terhadap Majistret yang bijaksana itu. Kes ini didengar di Mahkamah Tinggi didalam semakan dimana dapati:

> Held: in view of the large number of witnesses already heard and the large number of exhibits already tendered, a rehearing would cause unnecessary hardship and unreasonable expenditure in this case and therefore the Court would order that the case be continued under the provisions of s. 261 of the Criminal Procedure Code.

(b) Saya juga diberitahu ada dua kes lagi dimana Y.A. Puan Zaleha Zahari (Pesuruhjaya Kehakiman) telah membuat keputusan yang sama. Majistret/Hakim Mahkamah Sesyen yang ditukar boleh digantikan dengan seorang Majistret/Hakim Mahkamah Sesyen yang lain yang ambil tempatnya supaya kes itu diteruskan.

(c) Ajaib Singh H dalam *Oh Keng Seng v. Public Prosecutor* [1976] 1 MLJ 143 di mukasurat 144 telah berpendapat bahawa:

> The provision of s. 261 of the Criminal Procedure Code which empowers the succeeding Magistrate or President to act on the evidence recorded by the predecessor is no doubt intended to save time and money and to expedite the disposal of part-heard criminal cases.

(d) Dalam kes *Khageswar Satapathy v. Govinda Chandra Navak & Ors.* [1973] Cri L.J. 739 di Mahkamah Tinggi Orissa adalah terdapat:

> The succeeding Magistrate can decide the case on the evidence duly recorded by another Magistrate who was then in seisin over the matter.This section applies where the second Magistrate is succeeded by a third Magistrate and the third magistrate can act on the evidence recorded by his two predecessors.

(e) Timbalan Pendakwa Raya yang bijaksana telah mendesak iaitu jikalau saya perintahkan Puan Fadzillah Begum patut berhenti daripada membicarakan tertuduh di Mahkamah

Majistret, ketika itu Majistret yang lain dibenarkan mengambil alih perbicaraan itu selaras dengan kuasa di bawah s. 261 Kanun Prosedur Jenayah. Saya berpendapat bahawa situasi begini adalah munasabah dimana keterangan yang setakat dirakamkan adalah lebih kurang rasmi atau keseluruhan yang tidak menimbulkan kontroversi dan dimana kebolehpercayaan atas perilaku saksi-saksi penting tidak dipersoalkan. (It is acceptable for a succeeding Magistrate to continue the trial under s. 261 CPC if the evidence so far recorded has been non-contentious, or of a routine nature).

Isu Kedua

(a) Mungkin dengan adanya situasi yang kian serupa, Encik Wong Kian Kheong, Timbalan Pendakwa Raya telah berhujah bahawa permohonan oleh Kanaperan a/l Ramadas ini tidak mematuhi kehendak undang-undang prosedur dan beliau mengemukakan alasan-alasan berikut:

(i) Pemohon mempunyai hak merayu di bawah s. 307(l) Kanun Prosedur Jenayah selepas berakhirnya perbicaraan kes tersebut dan beliau tidak sewajarnya memohon untuk penyemakan semasa kes tersebut masih dibicarakan;

(ii) afidavit yang menyokong permohonan ini tidak menepati s. 424(l) Kanun Prosedur Jenayah; oleh kerana diangkat sumpah hadapan Pesuruhjaya Sumpah dan bukan Majistret atau Pendaftar, dan

(iii) Tertuduh pertama mempunyai hak dan kepentingan dalam kes tersebut dan beliau sewajarnya juga dijadikan (tetapi tidak dijadikan) responden dalam permohonan ini. dan dengan itu tuan Timbalan Pendakwa Raya berpendapat elok jika Puan Fadzillah Begum tidak dilucut kelayakan (is not disqualified) sebagai Majistret untuk mendengar kes tersebut.

(b) Saya putuskan bahawa saya akan ambil kira perkara-perkara itu dalam perbicangan permohonan ini. Ini adalah disebabkan bahawa situasi kes yang dipohon sekarang adalah berlainan dari kes *Public Prosecutor v. Kulasingam* yang telah dibincangkan di atas.

Isu Ketiga

(a) Dengan pertukaran Puan Fadzillah Begum dari Mahkamah ke jawatan Timbalan Pendakwa Raya, adakah itu satu kuasa penggerak supaya beliau diberhentikan mendengar kes-kes yang dimaksudkan?

(b) Ada dua pendapat yang bercanggah dan saya turunkan kedua-dua untuk direnong oleh semua pihak:

(i) *Oh Keng Seng v. Public Prosecutor* [1976] 1 MLJ 143. "In this case the applicant (accused under s. 4(l)(b) of the Sedition Act, 1948) applied for an order that the former President of the Sessions Court who had been transferred to the Attorney-General's Chambers be precluded from continuing the hearing of a part-heard case.

Adalah didapati bahawa: "upon his transfer as Deputy Public Prosecutor, the President of the Sessions Court had relinquished his powers and thereby, ceased to exercise any jurisdiction in the trial of the applicant.

(ii) Dalam *Public Prosecutor v. Goh Chooi Guan* [1978] 2 MLJ 169 "the Senior Federal Counsel attached to the Royal Customs & Excise Department, Kuala Lumpur, applied to the Court to exercise its revisionary jurisdiction under s. 35 of the Courts of Judicature Act, 1964.

(c) Kes itu memutuskan bahawa pangkat Penasihat Kanan Persekutuan adalah berlainan dari pangkat Timbalan Pendakwa Raya. Berikutan itu, "'There should therefore be no likelihood of offending the principles if he were to continue the part-heard case....nevertheless, that power ought to be rarely exercised and only in exceptional cases."

(d) Fungsi kedua-dua jabatan (*Kehakiman lwn. Perundangan*) semestinya benar-benar berbeza. Encik Wong Kian Kheong menghujah begitu panjang dengan menerangkan gabungan kedua-dua Jabatan itu dan memulakan daripada Reid Commission sehinggalah artikel Perlembagaan Persekutuan dirumuskan. Dengan hormatnya, saya tidak dapat bersetuju dengan hujah beliau bahawa oleh sebab terdapatnya pertukaran pegawai- pegawai diantara kedua jabatan maka oleh itu seseorang boleh melaksanakan kedua-dua fungsi serentak.

(e) Mahkamah pada masa lampau juga memutuskan bahawa adalah tidak perlu bagi Timbalan Pendakwa Raya yang tugas-tugasnya adalah bertentangan daripada Presiden atau Majistret dan yang mempunyai peluang secara langsung terhadap kertas-kertas penyiasatan kes-kes jenayah, untuk terus sambung perbicaraan yang telah separuh didengar oleh beliau.

6.*Pendapat tambahan*

(a) Kedua-dua orang Hakim itu juga membincang mengenai "public interest'. Dalam kes *Public Prosecutor v. Goh Chooi Guan* ada dikatakan bahawa "a different question as regards public interest has to be considered in relation to the overriding principle that justice must not only be done.but must manifestly and undoubtedly be seen to be done."

(b) Adalah dikatakan bahawa seseorang itu lucut hak daripada bersidang didalam kuasa kehakiman dengan alasan berat sebelah dan menyokong sebelah pihak atau prasangka terhadap satu pihak atau yang melanggar peraturan-peraturan keadilan asasi. Tidak perlu adanya benar-benar berat sebelah atau prasangka yang jelas tetapi ia adalah mencukupi jika pada pandangan orang-orang yang berfikiran wajar ada besar kemungkinan dalam keadaan-keadaan ini, walaupun beliau itu amat adil. Ianya bukanlah di fikiran Presiden (atau Hakim Mahkamah Sesyen) atau Majistret yang perlu dikaji dan samada beliau menyokong sesuatu pihak sehingga menjejaskan pihak lain tetapi yang agak berkesan kepada orang ramai umumnya (mengikut kata-kata Lord Denning M.R. dalam *Metropolitan Properties Co. Ltd. v. Lannon* [1969] 1 QB 577 di mukasurat 599).

(c) Ajaib Singh H dalam kes *Oh Keng Seng v. Public Prosecutor* di mukasurat 145 telah berkata:

> ...Justice must not only be done but must also be manifestly seen to be done. This is a cardinal principle in the administration of justice and it must override all other considerations. The judiciary in our country is independent of the executive and the honesty and integrity of the officers who preside over the Courts are of a high order. Let us not on any occasion therefore dispense justice in a manner which may undermine public confidence in the judiciary.

Alasan pemohon

Teras utama Encik Karpal Singh didalam permohonan ini ialah perubahan pada kedudukan Puan Fadzillah Begum daripada Majistret kepada Timbalan Pendakwa Raya dan itu menjadikan beliau tidak dapat dipertahankan bagi beliau menyambung tugas sebagai Majistret. Walaupun Hashim Yeop A. Sani H di dalam *Public Prosecutor v. Kulasingam* telah membenarkan perbicaraan disambung di bawah s. 261 Kanun Prosedur Jenayah,adalah diperhatikan bahawa itu merupakan tujuan utama keadaan bahawa tidak semestinya mempunyai salah laksana

keadilan yang munasabah. Dan kedua-dua Syed Agil H dan Ajaib Singh H sependap*at* dalam kes *Public Prosecutor v. Goh Chooi Guan* dan dalam kes *Keng Seng v. Public Prosecutor* (*supra*) masing-masing.

Penutup

(a) Dari segala prinsip-prinsip dan fakta-fakta yang diutarakan maka didapati keadaan kes-kes yang dimaksudkan oleh permohonan ini adalah luar biasa dan jauh dari kes-kes yang sebelum ini disebut. Oleh sebab demikian maka saya turunkan pendapat-pendapat dan kata-kata para Hakim dari kes-kes lampau supaya warna dan corak perbincangan yang berlainan dapat dikesan dan difahami.

(b) Mari kita banding:dalam kes *Kulasingam*, perbicaraan telah diteruskan setakat-setakat (protracted) dan selepas 27 orang saksi pendakwa telah mengemukakan 98 eksibit-eksibit pembelaan dipanggil dan seorang saksi pembela memberi keterangan walhal dalam kes *Oh Keng Seng* , perbicaraan berlangsung 6 hari selepas tempoh lebih kurang satu tahun dua bulan. Sejumlah 12 orang saksi pendakwa telah memberi keterangan dan sedang diteruskan dengan saksi ke 13 dan tidak banyak eksibit-eksibit yang dikemukakan. Dalam kedua-dua kes itu cuma seorang Majistret/Hakim Mahkamah Sesyen sahaja yang ditukarkan, bukan untuk kali kedua sepertimana mungkin berlaku dalam kes-kes yang dimaksudkan oleh permohonan hari ini.

(c) Perbicaraan kes-kes dimaksudkan oleh permohonan ini nampaknya berpanjangan dan berlarutan. Keadaan mestilah memihak kepada kepentingan pendakwaan tidak kurang juga kepada pembela iaitu perbicaraan kes-kes jenayah hendaklah didengar dan diputuskan secepat mungkin.

(d) Saya rasa dalam kes ini pihak pendakwa dan Peguam bagi pihak pembelaan sebolehnya berusaha dengan lebih gigih untuk mengatur satu perbicaraan yang dapat diselesaikan dengan secepatnya serta diikuti dengan keputusannya yang awal. Although the administration of justice must not be rushed, it must be speedy Jika amalan tersebut telah dipraktikkan maka sudah tentu masalah yang diutarakan di sini hari ini sepatutnya tidak timbul.

(e) Disamping itu saya ingin menambah iaitu Majistret-Majistret dan Hakim Mahkamah Sesyen mestilah lebih peka untuk menyelesaikan kesemua kes-kes dalam Mahkamah masing-masing dan mempunyai 'kemahiran dalam pengurusan' untuk mengatur supaya semua perbicaraan dikendalikan sekali gus iaitu berterusan atau paling tinggi dalam dua peringkat dan selesai dan peringkat kedua hendaklah diadakan dalam tempoh tidak lebih dari 2 bulan selepas selesai peringkat pertama.

(f) Ada pekeling-pekeliling yang dikeluarkan oleh Hakim Besar Malaya dan Ketua Pendaftar yang menerangkan tentang pentadbiran Mahkamah dalam mempercepatkan perbicaraan dan menyelesaikannya tetapi sekali lagi Mahkamah-Mahkamah Rendah nampaknya tidak begitu peduli kepada dorongan-dorongan yang bernas itu.

Keputusan

(a) Selepas membincang dan menimba buah fikiran yang pantas dari fakta-fakta, dalam kes-kes tersebut, perkara-perkara yang diutarakan oleh Timbalan Pendakwa Raya dan Kaunsel pemohon, isu-isu, pendapat tambahan mengenai "public interest" dan prinsip-prinsip undang-undang, maka saya 'terlebih dahulu menyebelahi kepada kehendak untuk menyelamat perbicaraan (I am inclined towards saving the trial of the cases). Saya berpendapat ianya prioriti utama dan berkehendak kerjasama semua pihak atas harapan maka tujuan yang sama juga menjadi tujuan pemohon. Saya sedang ingat kepada keadaan tertuduh pertama. Sila lihat para 4(a) dan 4(c) di atas. Sila lihat permohonan yang sebut

"perintah yang difikirkan wajar dan berpatutan oleh Mahkamah". Saya percaya dengan nasihat yang begitu matang dari Peguamnya maka tujuan ini akan tercapai dengan hati terbuka.

(b) Maka dengan ini saya,

(i) mencadangkan supaya Puan Fadzillah Begum ditukar balik dengan segera ke Jabatan Kehakiman sebagai Majistret untuk meneruskan perbicaraan kes-kes yang dimaksudkan dalam permohonan ini dan dengan spontan beliau akan membuat segala persiapan berekoran yang sesuai supaya kes-kes diselesaikan dengan teratur,adil dan saksama dalam jangka masa secepat mungkin iaitu tidak lebih dari tiga bulan. Sila lihat para 4(d) di atas.

(ii) Jika pertukaran balik itu tidak boleh atau tidak dapat diselenggarakan atas apa jua sebab dalam masa dua minggu iaitu jika Puan Fadzillah Begun tidak kembali bertugas sebagai Majistret sebelum 30 November 1994 maka pada l Disember 1994 dengan sendirinya Mahkamah ini mengesahkan permohonan usul ini diluluskan. Seterusnya perbicaraan kes-kes tersebut di Mahkamah Majistret, Kuala Lumpur akan dimulai *de novo* dijalankan oleh seorang Majistret yang ambil alih Mahkamah itu (The succeeding Magistrate will commence the trial *ab initio*). Saya tidak dapat perintah seperti apa terdapat dalam *Marzuki bin Mokthar v. Public Prosecutor* [1981] 2 MLJ 155 atau *Khageswar Satapathy v. Govtnda Chandra Navak & Ors.* (Sila lihat para 5 isu pertama (d) di atas) dan dari kes-kes sampingan oleh kerana terlalu ramai saksi telah memberi keterangan dan Puan Fadzillah Begum telah dengan sendirinya menonton video dan dengar bukti-buktti lain dari mana seorang Majistret baru tidak akan tahu atau faham atau "berasa" apa telah berlalu ('the succeeding Magistrate cannot assess the value of the evidence recorded heard or seen by his predecessor'). Lihat *Mohamed Idris bin Haji Mohd Said v. Rex* [1949] MLJ 31 dimana Aynsley CJ merujuk kepada s. 254 Kanun Prosedur Jenayah Negeri-Negeri Selat yang "*pari materia*" dengan s. 261 Kanun Prosedur Jenayah sekarang. Lihat juga *Teay Wah Cheong v. Public Prosecutor* [1964] MLJ 21 per Hashim H. Sebaliknya jika Puan Fadzillah Begum dapat menjadi Majistret semula pada atau sebelum daripada 30 November 1994 beliau akan teruskan perbicaraan kes-kes tersebut dan dengan sendirinya permohonan usul ditolak.